

**КИЇВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ІНСТИТУТ ДЕКОРАТИВНО-ПРИКЛАДНОГО МИСТЕЦТВА
І ДИЗАЙНУ ІМЕНІ МИХАЙЛА БОЙЧУКА**

ЗАТВЕРДЖУЮ

В.о. ректора КДІДПМД ім. М. Бойчука

О.В. Полтавець-Гуйда

2017р.

**ОСВІТНЬО-ПРОФЕСІЙНА ПРОГРАМА МАГІСТРА
«ДЕКОРАТИВНО-ПРИКЛАДНЕ МИСТЕЦТВО»**

РІВЕНЬ ВИЩОЇ ОСВІТИ	Другий
СТУПІНЬ ВИЩОЇ ОСВІТИ	Магістр
ГАЛУЗЬ ЗНАНЬ	02 «Культура і мистецтво»
СПЕЦІАЛЬНІСТЬ	023 «Образотворче мистецтво, декоративне мистецтво, реставрація»
КВАЛІФІКАЦІЯ	Магістр декоративного мистецтва, дослідник

РОЗРОБЛЕНО

факультетом декоративно-прикладного мистецтва Київського державного інституту декоративно-прикладного мистецтва і дизайну імені Михайла Бойчука

УХВАЛЕНО

Вченою радою Київського державного інституту декоративно-прикладного мистецтва і дизайну імені Михайла Бойчука, протокол від 15.03.2017 № 09.

РОЗРОБНИКИ:

Руденченко А. А. – доктор педагогічних наук, доцент, завідувач кафедри монументально-декоративного мистецтва, керівник проектної групи, гарант освітньої програми;

Осадча О. А. – кандидат мистецтвознавства, доцент, декан факультету декоративно-прикладного мистецтва, член проектної групи;

Мельник М. Т. – кандидат мистецтвознавства, доцент, завідувач кафедри художнього текстилю та моделювання костюма, член проектної групи.

**Освітньо-професійна програма «Декоративно-прикладне мистецтво»
Магістр декоративного мистецтва, дослідник**

Профіль програми

Тип диплома та обсяг програми	Диплом магістра, 90 кредитів ЄКТС, 1 рік 6 місяців навчання
Вищий навчальний заклад	Київський державний інститут декоративно-прикладного мистецтва і дизайну імені Михайла Бойчука
Акредитаційна інституція	Акредитаційна комісія України
Період акредитації	Програма впроваджується в 2017 році
Рівень програми	НРК – 7 рівень, FQ-EHEA – другий цикл, EQF LLL – 7 рівень
Галузь знань	02 Культура і мистецтво
Спеціальність	023 Образотворче мистецтво, декоративне мистецтво, реставрація
Спеціалізація	Художня кераміка; художній метал; художнє дерево та декоративна скульптура; художній текстиль; художнє моделювання костюма; художня вишивка і моделювання костюма; монументально-декоративний живопис
Кваліфікація	Магістр декоративного мистецтва, дослідник; а також професійна кваліфікація художника декоративного мистецтва, що присвоюється з урахуванням спеціалізації

А **Мета програми**

Створення цілісної системи підготовки висококваліфікованих магістрів декоративного мистецтва, дослідників сучасного рівня, які повинні виконувати творчі розробки в контексті сучасної світової матеріальної та художньої культури, творчо осмислювати національну спадщину та максимально володіти сучасними технічними і технологічними засобами для творчої, проектної та експериментальної діяльності за спеціальністю 023 «Образотворче мистецтво, декоративне мистецтво, реставрація» галузі знань 02 «Культура і мистецтво»; фахівців, здатних формулювати, візуалізувати, аргументувати та реалізувати авторську ідею при створенні художніх проектів об'єктів різноманітної складності та сфер діяльності людини, включаючи всі етапи творчого процесу.

Надання освітніх послуг із широким доступом до працевлаштування. Фахівець реалізує свої професійні можливості в різних галузях народного господарства України та інших країн: в науково-проектній діяльності; в інформаційній діяльності; в навчальній діяльності; у соціально-культурній сфері, працюючи у структурах державних, приватних, кооперативних та інших установах або займаючись індивідуальною практикою.

Формування особистості фахівця, здатного зберігати і примножувати надбання національної етнокультури в умовах глобалізованого середовища, вирішувати складні, нестандартні завдання і проблеми інноваційного та дослідницького характеру у галузі декоративного і образотворчого мистецтва.

В **Загальна характеристика**

1	Предметна область	Об'єкти вивчення – сучасні мистецькі твори, об'єкти реставрації, формотворення простору сценографії, іконографія та іконологія, об'єкти літургійного (храмового) середовища, вироби традиційного мистецтва, авторські твори декоративного мистецтва, тиражована продукція декоративно-прикладного мистецтва, об'єкти естетичного предметного середовища споруд, новітні медіа світової мистецької практики, теорія та історія мистецтва.
---	-------------------	---

		<p>Цілі навчання – вивчення теорії та практики мистецтва; розвиток здатності аналізувати, критично оцінювати та пояснювати іншим питання образотворення, застосування технологій та використання матеріалів; генерування концептуальних, експериментальних та інноваційних ідей (креативність); оволодіння методами та отримання навичок планування складних видів творчої діяльності, здатність очолювати команду для розв’язання складних спеціалізованих задач професійної діяльності в мистецькій галузі; здатність виконувати концептуальні твори (вироби) декоративного мистецтва; розвиток навичок використання інформаційних та комунікаційних технологій; формування здатності працювати у світовому мистецькому контексті; оволодіння методологією і принципами арт-менеджменту, достатнім обсягом знань і вмінь з основ маркетингу, необхідним для набуття конкурентоспроможності в умовах ринку.</p> <p>Методи – аналізу та синтезу, формотворення та абстрактного мислення; іконології; методики – композиції, стилізації, трансформації, іконографії, кольорової гармонізації, пластичного формотворення, синтезу просторової організації, реставрації; технології загально-мистецьких спеціалізацій, а також використання матеріалів та технік для сценографії та декоративного мистецтва, реставрації.</p> <p>Інструменти та обладнання, пов’язані з процесом створення творів мистецтва різних видів та жанрів; обладнання для дослідження та зберігання творів мистецтва.</p>
2	Фокус програми: загальна / спеціальна	Спеціальна. Акцент на етнічну складову підготовки, глибокі знання взаємозв’язку між минулими і сучасними здобутками традиційного народного декоративного мистецтва України, здатність критично розуміти сучасні трансформації в галузі декоративного мистецтва, розробляти та втілювати креативні художньо-проектні рішення.
3	Орієнтація програми	Освітньо-професійна
4	Особливості програми	Дослідницький характер професійної підготовки, практична зорієнтованість на надбання національної культури, а також розвиток інтерпретаційних та інтеграційних здібностей. Програма виконується в активному дослідницькому середовищі, зорієнтована на практичну творчу діяльність у сфері матеріальної культури, виконання реальних мистецьких проектів. Програма розвиває перспективи студентської мобільності з можливістю стажування за кордоном.
С	Працевлаштування та продовження освіти	
	Працевлаштування	Професійна кваліфікація в галузі «2452 – Професіонали в галузі образотворчого та декоративно-прикладного мистецтва», в галузі «2452.2 – Скульптори, художники та модельєри», яка дає право на зайняття первинних посад: «2452.2 – Аналітик з модельної діяльності»; «2452.2 – Асистент художника-мультиплікатора»; «2452.2 – Дизайнер (художник-конструктор)»; «2452.2 – Дизайнер одягу»; «2452.2 – Дизайнер

		<p>тканини»; «2452.2 – Експерт з модельної діяльності»; «2452.2 – Керівник самодіяльного об'єднання прикладного та декоративного мистецтва»; «2452.2 – Модельєр»; «2452.2 – Модельєр-конструктор»; «2452.2 – Скульптор»; «2452.2 – Стьільмейкер»; «2452.2 – Художник»; «2452.2 – Художник лакової мініатюри»; «2452.2 – Художник народних художніх промислів»; «2452.2 – Художник-зарисовник (будинку моделей)»; «2452.2 – Художник-модельєр»; «2452.2 – Художник-мультиплікатор»; «2452.2 – Художник-оформлювач ігрових ляльок»; «2452.2 – Художник-реставратор»; «2452.2 – Член колегії (художньо-експертної)» (згідно з галузевим стандартом вищої освіти за спеціальністю декоративно-прикладне мистецтво та Державним класифікатором професій ДК 003:2010).</p> <p>Виконання творчих замовлень держави, громадських організацій, установ, приватних осіб тощо.</p> <p>Робота за фахом у творчо-виробничих комбінатах і майстернях Спілки художників України, Спілки народних майстрів України, художніх студіях, в театрах, кіно-, телестудіях тощо.</p>
	Продовження освіти	Можливість навчання за програмами третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти (НРК – 8 рівень, FQ-ЕНЕА – третій цикл, QF-LLL – 8 рівень).
D	Стиль та методика навчання	
	Підходи до викладання та навчання	<p>Навчання будується на основі теоретичної підготовки, практичної і самостійної творчої діяльності студентів – лекції, семінари, практичні заняття в малих групах, самостійна робота на основі підручників, конспектів та інших відкритих нормативно-проектних та літературних джерел, консультації із викладачами, підготовка магістерської роботи.</p> <p>Практичні завдання розраховані на процес цілеспрямованого розвитку професійної майстерності майбутніх художників декоративного мистецтва.</p>
	Методи оцінювання	Тестування знань, презентації, контрольні роботи, захист рефератів, звіти та захисти звітів про проходження практики, курсові (художньо-проектні) роботи, заліки, усні та письмові екзамени, екзаменаційні перегляди, захист магістерської роботи.
E	Перелік компетентностей випускника	
	Інтегральна компетентність	ІК. Здатність розв'язувати складні завдання і проблеми у сфері декоративно-прикладного мистецтва або у процесі навчання, що передбачає проведення досліджень та/або здійснення інновацій і характеризується невизначеністю умов та вимог.
	Загальні компетентності (універсальні)	<p>ЗК 1. Вміння аналізувати і оцінювати власні творчі здобутки, постійно поповнювати знання з фаху для реалізації творчих цілей і завдань.</p> <p>ЗК 2. Здатність формулювати цілі особистісного і професійного розвитку та умови їх досягнення, враховуючи тенденції розвитку галузі професійної діяльності, етапів професійного зростання та індивідуально-особистісних характеристик.</p> <p>ЗК 3. Здатність генерувати нові ідеї та нестандартні підходи до їх реалізації (креативність).</p>

		<p>ЗК 4. Здатність мати відповідні комунікативні навички для здійснення сумісних розробок у галузі декоративно-прикладного та образотворчого мистецтва.</p> <p>ЗК 5. Здатність працювати у міжнародному контексті.</p> <p>ЗК 6. Вміння оцінювати власні можливості та конкурентну спроможність.</p> <p>ЗК 7. Уміння через власну творчість презентувати національний мистецький продукт.</p> <p>ЗК 8. Уміння володіти основними пакетами комп'ютерних програм для використання їх у художньо-проектній діяльності.</p> <p>ЗК 9. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.</p> <p>ЗК 10. Здатність розробляти і управляти мистецькими проектами.</p> <p>ЗК 11. Уміння проводити наукові дослідження у галузі декоративно-прикладного та образотворчого мистецтва.</p> <p>ЗК 12. Здатність налагоджувати соціальну взаємодію, співробітництво, попереджати та розв'язувати конфлікт</p>
	<p>Спеціальні (фахові) компетентності</p>	<p>СК 1. Уміння створювати та втілювати власні ідеї і концепції у творчій діяльності за допомогою використання особливостей художніх стилів і напрямів різних епох та володіння як академічними художніми прийомами, так і сучасними художніми практиками і методиками.</p> <p>СК 2. Знання історії декоративно-прикладного і образотворчого мистецтва та дизайну, вміння розрізняти регіональні стилістичні особливості українського народного мистецтва і здатність до генерації інноваційних ідей у декоративно-прикладному й образотворчому мистецтві та дизайні на основі української культурної спадщини.</p> <p>СК 3. Володіння базовими теоретичними і практичними закономірностями декоративно-прикладного й образотворчого мистецтва, реставрації творів мистецтва, дизайну; розуміння змісту основних класичних і сучасних категорій та концепцій мистецтвознавчої науки, усвідомлення їх художньо-естетичної природи.</p> <p>СК 4. Вміння використовувати на практиці основні композиційні закони: традиції, цілісності, тектоніки, контрасту, масштабу, пропорційності та вміння використовувати композиційні прийоми: ритм, симетрію, асиметрію, фактуру, текстуру, колір, графічність, пластичність тощо.</p> <p>СК 5. Вміння трансформувати реалістичні зображення природних мотивів (флори, фауни, людської постаті) у декоративні форми та пластику, володіння основними закономірностями побудови орнаментально-декоративних тематичних композицій в матеріалі; володіння знаннями щодо основних понять про мотиви українського орнаменту, його символіко-знакову складову.</p> <p>СК 6. Володіння семантичними засобами, які є композиційними елементами форми твору: знаком, символом, метафорою, алегорією, емблемою тощо.</p> <p>СК 7. Володіння знаннями про фізичну природу кольору, зокрема розуміння його основних характеристик і</p>

		<p>властивостей, що базуються на законах колірнього контрасту, колірної гармонії, сприйняття та впливу кольору на людину; вміння застосовувати знання про функції кольору в дизайні та декоративно-прикладному й образотворчому мистецтві, вміння створювати загальний гармонійний лад живописного твору чи дизайн-проекту.</p> <p>СК 8. Володіння художньою майстерністю і технічною досконалістю виконання завдання у передачі своїх вражень від натури за допомогою різноманітних технік живопису і рисунка; володіння знаннями анатомії і перспективи.</p> <p>СК 9. Вміння презентувати художні твори на вітчизняних і міжнародних виставках, апробувати результати мистецтвознавчого дослідження на українських і міжнародних конференціях, симпозіумах, семінарах тощо.</p> <p>СК 10. Знання оптимальних прийомів і методів роботи, що дають змогу поліпшити і пришвидшити технологічний процес.</p> <p>СК11. Володіння сучасними методами мистецтвознавчого дослідження з використанням новітніх інформаційно-комунікаційних технологій.</p> <p>СК 12. Обізнаність з тенденціями розвитку світового сучасного мистецтва, знання різноманітних новітніх художніх практик та експериментальних інновацій у сфері візуального мистецтва.</p> <p>СК 13. Розуміння важливості збереження, трансляції і переосмислення українських національних традицій в галузі декоративно-прикладного мистецтва, образотворчого мистецтва, реставрації творів мистецтва і дизайну.</p> <p>СК 14. Дослідження етнокультурної (архетипальної) пам'яті нашого народу, розуміння і вивчення міфологем нації та здатність до рефлексії художніх і соціально-історичних процесів засобами мистецтва, продукування і поширення найрізноманітніших культурних, наукових і суспільно-історичних ідей.</p> <p>СК 15. Розуміння фольклорно-образних аспектів традиційного українського народного мистецтва, принципів його художньої мови.</p> <p>СК 16. Вміння здійснювати порівняльний аналіз художніх явищ із їхнім внеском до скарбниці світової культури.</p>
Ф	Нормативний зміст підготовки здобувачів вищої освіти	
	Результати навчання	<p>РН 1. Володіння принципами комплексного проектування для створення творів декоративно-прикладного мистецтва як за мотивами народного мистецтва України, так і за сучасними світовими тенденціями.</p> <p>РН 2. Вміння здійснювати пошук, систематизацію, аналіз та узагальнення наукової інформації, спрямованої на забезпечення фахового підходу до комплексного проектування за обраною темою.</p> <p>РН3. Розуміння особливостей проектування тематичних площинно-декоративних композицій інтер'єрного призначення в різних техніках з урахуванням простору, стильових особливостей архітектурного середовища відповідно до масштабу виробу та його призначення.</p>

		<p>PH 4. Вміння досягати художньої виразності та образності в комплексному проектуванні площинно-декоративних і об'ємно-просторових композицій оптимальними засобами декоративно-прикладного мистецтва і дизайну.</p> <p>PH 5. Вміння відтворити в матеріалі запроєктоване художньо-композиційне рішення з вдалим використанням обраного для роботи матеріалу для змістового розкриття художнього образу.</p> <p>PH 6. Вміле використання відповідних технологічних і декоративних властивостей матеріалу з урахуванням єдності художніх і функціонально-технічних завдань.</p> <p>PH 7. Володіння новітніми технологіями і технологічними процесами та вміння їх застосовувати при виготовленні виробів декоративно-прикладного мистецтва з різних матеріалів.</p> <p>PH 8. Уміння художньо осмислювати функціональну і матеріально-конструктивну структуру матеріалу для створення естетично-виразної форми твору.</p> <p>PH 9. Володіння традиційними і нетрадиційними прийомами художньої обробки матеріалів у сфері обраної спеціальності.</p> <p>PH 10. Здатність володіти науково-аналітичним апаратом та використовувати професійні знання у практичній, науково-дослідницькій та мистецтвознавчій діяльності.</p> <p>PH 11. Вміння використовувати знання про основні закономірності й сучасні досягнення у теорії, історії та методології образотворчого, декоративно-прикладного мистецтва і дизайні.</p> <p>PH 12. Здатність генерувати авторські інноваційні пошуки у практику сучасного світового мистецтва.</p>
G	Форми атестації здобувачів вищої освіти	
	Форми атестації здобувачів вищої освіти	Атестація здійснюється у формі публічного захисту (демонстрації) кваліфікаційної роботи.
	Вимоги до кваліфікаційної роботи	Дипломна робота (проект) магістра спеціальності «Образотворче мистецтво. Декоративне мистецтво. Реставрація» – це завершена мистецька розробка за результатами наукового дослідження, яка засвідчує громадянську позицію, високу освітню і професійну підготовку автора, його володіння засобами художньо-проектної та технологічно-виконавської діяльності, здатність розв'язувати професійні завдання відповідного рівня. До складу роботи входить пояснювальна записка та графічна частина, а також при потребі макети (моделі) та виконана в матеріалі робота. До захисту дипломної роботи (проекту) допускаються лише ті студенти, що виконали всі вимоги навчального плану підготовки магістра.
	Вимоги до публічного захисту (демонстрації)	Оцінювання якості підготовки випускників здійснюється Екзаменаційною комісією (ЕК) під час публічного захисту дипломної роботи (проекту). ЕК визначає якість дипломної роботи (проекту), рівень освітньої та професійної підготовки випускника і вирішує питання про присвоєння йому ступеня вищої освіти «Магістр» та кваліфікації «Магістр декоративного

	мистецтва, дослідник».
Н	Вимоги до наявності системи внутрішнього забезпечення якості вищої освіти
	<p>У ВНЗ функціонує система забезпечення вищим навчальним закладом якості освітньої діяльності та якості вищої освіти (система внутрішнього забезпечення якості), яка передбачає здійснення таких процедур і заходів:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) визначення принципів та процедур забезпечення якості вищої освіти; 2) здійснення моніторингу та періодичного перегляду освітніх програм; 3) щорічне оцінювання здобувачів вищої освіти, науково-педагогічних і педагогічних працівників вищого навчального закладу та регулярне оприлюднення результатів таких оцінювань на офіційному веб-сайті вищого навчального закладу, на інформаційних стендах та в будь-який інший спосіб; 4) забезпечення підвищення кваліфікації педагогічних, наукових і науково-педагогічних працівників; 5) забезпечення наявності необхідних ресурсів для організації освітнього процесу, у тому числі самостійної роботи студентів, за кожною освітньою програмою; 6) забезпечення наявності інформаційних систем для ефективного управління освітнім процесом; 7) забезпечення публічності інформації про освітні програми, ступені вищої освіти та кваліфікації; 8) забезпечення ефективної системи запобігання та виявлення академічного плагіату у наукових працях працівників вищих навчальних закладів і здобувачів вищої освіти.

Перелік нормативних документів, на яких базується освітньо-професійна програма

1. Закон «Про вищу освіту»: за станом на 20.06.2016 р. [Електронний ресурс] // Законодавство України.
2. Методичні рекомендації щодо розроблення стандартів вищої освіти, затверджені наказом Міністерства освіти і науки України від 01.06.2016 № 600.
3. Національний класифікатор України: Класифікатор професій ДК 003:2010.– К. : Видавництво «Соцінформ», 2010. – 746 с.
4. Про затвердження Національної рамки кваліфікацій: Постанова Кабінету Міністрів України від 23 листопада 2011 р. № 1341 [Електронний ресурс] // Законодавство України.
5. Про затвердження переліку галузей знань і спеціальностей, за якими здійснюється підготовка здобувачів вищої освіти: Постанова Кабінету Міністрів України від 29 квітня 2015 р. № 266 [Електронний ресурс] // Законодавство України.
6. Стандарти і рекомендації щодо забезпечення якості в Європейському просторі вищої освіти (ESG) [Електронний ресурс]. – К.: ТОВ «ЦС», 2015. – 32 с.
7. ISCED fields of education and training 2013 (ISCED-F 2013) [Електронний ресурс].– UNESCO Institute for Statistics, 2014. – 21р.
8. ДК 003:2010 Державний класифікатор професій, затверджений наказом Міністерства економічного розвитку і торгівлі України від 02.09.2015 року № 1084.
9. Рамка кваліфікацій для Європейського простору вищої освіти (The Framework of Qualifications for European Higher Education Area, FQ-ENEA).
10. Європейська рамка кваліфікацій для навчання в продовж життя (European Qualifications Framework for Life long Learning, EQF – LLL).
11. Національна рамка кваліфікацій.

**Матриця відповідності
компетентностей дескрипторам НРК**

Класифікація компетентностей за НРК	Знання	Уміння	Комунікація	Автономія та відповідальність
Загальні компетентності				
ЗК 1.	+	+	+	+
ЗК 2.	+	+	+	+
ЗК 3.	+	+	+	+
ЗК 4.	+	+	+	+
ЗК 5.	+	+	+	+
ЗК 6.	+	+	+	+
ЗК 7.	+	+	+	+
ЗК 8.	+	+	+	+
ЗК 9.	+	+		+
ЗК 10.	+	+	+	+
ЗК 11.	+	+		+
ЗК 12.			+	+
Спеціальні (фахові) компетентності				
СК 1.	+	+	+	+
СК 2.	+	+	+	+
СК 3.	+	+	+	+
СК 4.	+	+	+	+
СК 5.	+	+		+
СК 6.	+	+		+
СК 7.	+	+		+
СК 8.	+	+		+
СК 9.	+	+	+	+
СК 10.	+	+		+
СК 11.	+	+	+	+
СК 12.	+	+	+	+
СК 13.	+	+	+	+
СК 14.	+	+	+	+
СК 15.	+	+		+
СК 16.	+	+	+	+

Матриця відповідності результатів навчання та компетентностей

Програмні результати навчання	Компетентності																												
	Інтегральна	Загальні												Спеціальні (фахові)															
		ЗК 1.	ЗК 2.	ЗК 3.	ЗК 4.	ЗК 5.	ЗК 6.	ЗК 7.	ЗК 8.	ЗК 9.	ЗК 10.	ЗК 11.	ЗК 12.	СК 1.	СК 2.	СК 3.	СК 4.	СК 5.	СК 6.	СК 7.	СК 8.	СК 9.	СК 10.	СК 11.	СК 12.	СК 13.	СК 14.	СК 15.	СК 16.
PH 1.	+	+	+	+	+	+	+	+	+				+	+	+	+	+	+	+	+							+		
PH 2.	+	+	+	+	+	+		+	+	+	+			+	+						+		+				+	+	+
PH 3.	+	+	+	+			+	+	+				+	+	+	+	+	+	+	+								+	
PH 4.	+	+	+			+	+	+	+				+	+	+	+	+	+	+	+								+	
PH 5.	+	+	+			+	+						+	+	+					+								+	
PH 6.	+	+	+			+							+	+	+	+		+		+		+						+	
PH 7.	+	+	+			+		+						+	+					+		+			+				
PH 8.	+	+	+			+								+	+							+						+	
PH 9.	+	+	+			+								+	+							+							
PH 10.	+	+	+	+	+	+			+	+	+			+	+						+		+	+	+	+	+	+	+
PH 11.	+	+	+	+	+	+			+	+	+		+	+	+						+		+	+	+	+	+	+	+
PH 12.	+	+	+	+	+	+	+		+	+	+	+		+	+						+		+	+		+		+	+

Анотації програм навчальних дисциплін та практик

1 ЦИКЛ ЗАГАЛЬНОЇ ПІДГОТОВКИ	
1.1 ФУНДАМЕНТАЛЬНІ ТА ПРИРОДНИЧО-НАУКОВІ ДИСЦИПЛІНИ	
1.1.1 ОБОВ'ЯЗКОВА ЧАСТИНА	
Назва дисципліни	Мін. кільк. навч. год./кред. ECTS
О1. Методологія наукових досліджень (за професійним спрямуванням)	150 / 5
<p>Мета курсу «Методологія наукових досліджень (за професійним спрямуванням)» полягає в оволодінні методологією та методами наукового дослідження, формуванні систем знань про критерії науковості та вимог щодо організації та аргументації дослідження, аналізу його результатів. Висвітлення теоретичних основ, питань методики, технології та організації науково-дослідницької діяльності, тобто теоретичного й практичного підґрунтя для ефективного проведення наукових досліджень студентами. Оволодіння методологією і методами дослідження сприяє розвитку раціонального творчого мислення, оптимальної організації наукової творчості.</p> <p>Завдання курсу: вивчення сучасних універсальних та специфічних методів досліджень у галузях образотворчого і декоративного мистецтва та реставрації; ознайомлення з основами наукової організації дослідницького процесу; розуміння логіки перевірки наукових гіпотез; вивчення основ теоретичного моделювання, планування експерименту, теорії помилок; отримання знань про основи методології проектної оцінки у галузях образотворчого і декоративного мистецтва та реставрації тощо.</p> <p>Згідно з вимогами освітньо-професійної програми студенти повинні знати:</p> <ul style="list-style-type: none"> - критерії вибору та формування теми досліджень; - основні принципи організації і проведення наукових досліджень; - методологію теоретичного та експериментального досліджень; - основні принципи аналізу, узагальнення та інтерпретації результатів наукових досліджень; - вимоги до написання, оформлення статей та захисту дисертації; - вимоги до підготовки публікацій, доповідей тощо. <p>Студенти повинні вміти:</p> <ul style="list-style-type: none"> - вибрати та сформулювати тему дослідження; - розробити робочу гіпотезу; - обґрунтувати актуальність і новизну теми дослідження; - аналізувати, узагальнювати та інтерпретувати результати наукових досліджень; - орієнтуватися у науковій, науково-популярній та псевдонауковій літературі; - використовувати критичне мислення в обраній професійній галузі; - правильно оформлювати посилання на літературу, джерела дослідження, ілюстративний матеріал тощо; - розбиратися з вимогами щодо оформлення наукових статей, доповідей, тез конференцій тощо. <p>Основні теми: Загальна методологія наукової творчості. Основні поняття, мета, зміст, функції науки. Пізнання як процес накопичення наукових знань. Об'єкт, предмет науки. Наукова ідея, гіпотеза, науковий закон. Судження, умовивід, теорія, факт, категорія, принцип, постулат, аксіома. Головні завдання науки. Наука як система знань. Наукознавство як наука. Основні розділи наукознавства. Класифікація наук. Пріоритетні напрямки розвитку науки і техніки в Україні. Концепція сталого розвитку. Наукові дослідження та етапи їх проведення. Об'єкт, предмет, мета наукового дослідження. Класифікація наукових досліджень. Науковий результат. Загальні поняття методології, функції методології, методологія наукового пізнання. Інтуїція, творчі здібності. Парадигма, парадокс. Структура процесу пізнання. Гносеологія (теорія пізнання). Основні принципи науки. Принцип об'єктивності аналізу явищ і процесів. Принцип загального зв'язку. Принцип загального розвитку. Принцип суперечності. Принцип заперечення. Проблематика наукових дослідження. Наукові напрямки, проблема, тема. Основи моделювання та теоретичних досліджень. Необхідність моделювання при прийнятті керівних рішень. Класифікація моделей. Реальні і ідеальні моделі, концептуальні та математичні, аналітичні і числові, статичні і динамічні, детерміновані і стохастичні. Системний аналіз, його стадії. Основи експериментальних досліджень. Поняття експерименту, види експерименту: натурний і модельний, активний і пасивний. Основні означення і</p>	

терміни експериментальних досліджень: вимірювальна прилади та апаратура, зразок для експерименту, план експерименту, реплікація і т. ін. Етапи експерименту. Вимірювання та вимірювальні прилади. Види вимірювань, засоби вимірювання. Види вимірювальних приладів. Точність вимірювання. Похибка, її види: абсолютна і відносна, систематична і випадкова, поняття грубої похибки. Методи визначення грубої похибки. Обробка результатів експерименту. Поняття середнього, дисперсії, середнього квадратичного відхилення, стандартної похибки, рівня значності, довірчого інтервалу. Оформлення результатів наукової роботи. Роль оприлюднення результатів наукового дослідження в пізнанні світу. Методичні прийоми викладу наукового матеріалу. Оформлення звітів про результати наукової роботи. Державний стандарт України ДСТУ 3008-95 «Документація. Звіти в сфері науки і техніки. Структура і правила оформлення». Міжнародний стандарт 180 5966:1982. Робота над публікаціями і монографіями. Поняття фахового видання. Наукометричні бази. Впровадження результатів науково-дослідної роботи.

1.1.2 ВИБІРКОВА ЧАСТИНА

Назва дисципліни	Мін. кільк. навч. год./кред. ECTS
В1. Теорія та практика ДПМ	240 / 8

Метою курсу «Теорія та практика ДПМ» є комплексне вивчення різних видів декоративно-прикладного мистецтва, його генези та розвитку, окреслення основних його напрямів, таких як: народне традиційне, професійне мистецтво і самодіяльна творчість; окреслення видів декоративно-прикладного мистецтва за багатством матеріалів, домінуючими виражальними ознаками, функціональними особливостями, конструктивно-формотворчими і декоруючими техніками, що становлять морфологічну систему декоративно-прикладного мистецтва. Все це є важливим для формування світогляду майбутніх фахівців у контексті відродження національної культури.

У процесі навчання студент ознайомлюється з етнографічними особливостями різних видів декоративно-прикладного мистецтва і притаманними їм семантичними, колористичними, технологічними тощо ознаками і характеристиками.

Завдання курсу передбачає ознайомлення студентів із декоративно-прикладним мистецтвом України, багатством та різноманітністю його видів, особливістю його семантичної мови, засобами художньої виразності, зокрема студент має:

- поглибити знання з основ образотворчої грамоти;
- поглибити знання з основ аналізу предметів декоративно-прикладного мистецтва;
- розвинути естетичний та художній смак студента, творчі здібності, образне мислення.

В результаті вивчення навчальної дисципліни у студентів мають бути сформовані такі **зміни**:

- глибоке усвідомлення сутності декоративно-прикладного мистецтва та його ролі у духовному становленні особистості;
- володіння практичними навичками роботи із застосуванням різних прийомів на основі знання технологічних характеристик матеріалів, що використовуються у декоративно-прикладному мистецтві;
- застосування виражальних засобів декоративно-прикладного мистецтва та декоративного живопису;
- знання принципів стилізації форм;
- вибудовування декоративних, орнаментальних композицій в традиціях народного мистецтва на основі ритмічного повтору образотворчих або геометричних елементів;
- використання практичних навичок виразного виконання фактури, кольору, форми, об'єму, простору в процесі створення в конкретному матеріалі площинних або об'ємних декоративних композицій;
- володіння основними прийомами і техніками оздоблення, методиками художнього проектування, технологіями виготовлення та реставрування творів декоративно-прикладного мистецтва.

Основні теми: Поняття про українське народне декоративно-ужиткове мистецтво, його види і творчі засоби. Стилiзація. Символіка, основні мотиви, колір у орнаментиці народів світу. Орнамент - головний компонент побудови декоративної композиції. Витинанка: історія виникнення, види та техніка виконання. Писанка як один з найвизначніших видів народного мистецтва. Одяг як зразок матеріально-духовної культури народу. Типологія виробів, їх види та особливості. Українські народні розписи, їх особливості, стилізація. Майстри українського народного розпису.

Декоративний розпис. Вишивка - один із видів народного декоративного мистецтва. Народна лялька-мотанка. Розпис по склу та на тканині. Вітраж. Історія виникнення. Види. Технологія виготовлення. Ознайомлення з технологією батику. Історія виникнення. Види. Технологія виготовлення. Кераміка та ткацтво, як носії народного мистецтва. Сакральний живопис. Фреска. Мозаїка. Іконопис.

В2. Теорія та практика дизайну

240/8

Мета курсу «Теорія та практика дизайну» – розкриття і вивчення дизайну як напряму практичної естетики, що зумовлює специфіку його тематики; вивчення дизайну як естетичного освоєння світу людиною.

Завдання курсу:

- ознайомлення з теоретичними та практичними проблемами дизайну;
- формування естетичної культури особистості;
- поглиблення і систематизація знань з базових понять дизайну: художні стилі, особливості формотворення, колорит;
- практичні аспекти в різних видах дизайну (у відповідності до спеціалізації): графічному, дизайні середовища, промислового дизайні;
- реалізація особистого творчого потенціалу в процесі виконання індивідуальних та колективних творчих проєктів.

У результаті вивчення навчальної дисципліни відповідно до профілю програми формуються *загальні та фахові компетенції, що вказані в табл. 3.*

У результаті вивчення дисципліни студенту необхідно **знати:**

- сутність дизайну, його роль у людському житті;
- основні художні стилі, напрями, течії, школи;
- історію виникнення та розвитку дизайну;
- види дизайну, їх характеристики;
- сучасні матеріали та технології, що використовуються у дизайні;
- художні засоби дизайну;
- термінологію та понятійний апарат навчальної дисципліни.

Вміти:

- орієнтуватись у стилях, напрямках, школах та течіях дизайну;
- орієнтуватись у кожному з видів дизайну;
- використовувати засоби виразності дизайну для досягнення поставленої мети;
- застосовувати здобуті знання на практиці;
- застосовувати термінологію у професійній діяльності.

Основні теми: Дизайн як феномен культури. Специфіка дизайну, основні поняття та визначення. Особливості художньої творчості дизайнера. Поняття художнього стилю, його напрями, течії, школи. Історія виникнення та розвитку дизайну. Специфіка художньої культури ХХ століття. Художнє конструювання, стилізація, декорування як засади інноваційної діяльності дизайнерів. Колір у дизайні. Колорит предметного середовища та його роль у людському житті. Дизайн фірмової символіки, зразки фірмових стилів. Дизайн друкованих засобів поширення реклами. Дизайн середовища. Дизайн одягу як історично-культурне явище: основні стилі, тенденції розвитку. Веб-дизайн.

В3. Сучасні напрями в мистецтві (за фахом)

90 / 3

Мета курсу «Сучасні напрями в мистецтві (за фахом)» полягає у засвоєнні студентами обсягу знань, пов'язаних із становленням сучасного мистецтва як специфічної сфери професійної художньої діяльності та вивчення основних особливостей різних видів декоративно-прикладного мистецтва, вивчити їх технологічні та декоративні особливості і дати основні базові термінологічні поняття.

Завдання курсу:

- аналіз основних етапів становлення українського сучасного мистецтва, зокрема новітній напрям “образотворчий фольклор”;
- вивчення провідних мистецьких стилів та художніх напрямів;
- аналіз художніх особливостей творів декоративно-прикладного мистецтва другої половини ХХ – початку ХХІ століття;
- порівняльна характеристика творів різних видів декоративно-прикладного мистецтва, виконаних в означеному періоді у різних матеріалах та техніках;

- ознайомлення з художньо-стильовими та технологічними новаціями у декоративному мистецтві, з новітніми художніми практиками і міждисциплінарними підходами, які наразі використовуються у галузях образотворчого і декоративно-прикладного мистецтва;

- вивчення творчої спадщини відомих сучасних майстрів.

В результаті вивчення дисципліни студенти повинні володіти такими компетенціями:

- розрізняти новітні художні стилі, напрями, течії, школи у галузях образотворчого і декоративно-прикладного мистецтва;

- знати основні сучасні матеріали та технології, що використовуються у сучасному мистецтві;

- вміти розрізняти стилістичні особливості різних напрямів у світовому мистецтві, аналізувати твори провідних сучасних майстрів;

- вміти досліджувати динаміку художнього розвитку світового мистецтва у контексті соціально-світоглядних та мистецьких подій;

- вміти визначати основні стилі, стилістичні напрями у світовому образотворчому мистецтві з точки зору пластичної мови;

- вміти виокремлювати основні етапи розвитку української культури, образотворчого мистецтва, зокрема визначати особливості взаємодії загальнокультурного процесу і окремих видів мистецтва у різні періоди їхнього становлення;

- вміти грамотно користуватися мистецтвознавчою термінологією, володіти методологічним мистецтвознавчим апаратом для професійного оцінювання та аналізу мистецьких творів ХХ – ХХІ століть.

Основні теми: Мистецтво постмодернізму; новітні ідеї та основні напрями (поп-арт, гіперреалізм, перформанс, інсталяція та ін.). Історичні передумови формування культурного середовища в кінці ХХ – на початку ХХІ століття. Вплив технологічного поступу на розвиток новітніх мистецьких проявів. Розмивання міжвидових та жанрових відмінностей у contemporary-art. Виникнення нових різновидів візуального мистецтва (акціонізм, відео-інсталяція, ленд-арт, стріт-арт та ін.). Значення виставок сучасного мистецтва для його розвитку. Особливості розвитку декоративно-прикладного мистецтва України протягом 1990-2010-х років. Інтеграція у світове мистецтво сучасності.

В4. Арт-менеджмент

90 / 3

Мета курсу «Арт-менеджмент (за фахом)» – професійна підготовка художника декоративно-прикладного мистецтва з високим рівнем ефективності організації художньої діяльності і самостійного творчого вирішення завдань, формування навичок роботи з замовниками, розуміння сутності роботи з позицій маркетингу і менеджменту.

Завдання курсу – засвоєння теоретичних основ та практичних навичок з дисципліни «Арт-менеджмент (за фахом)»:

основних принципів роботи арт-ринку;

приймів дослідження ринку та вибору цільової аудиторії;

способів організації та просування арт-проектів;

професійне розуміння комерційної сутності художніх робіт і проектів;

У результаті вивчення навчальної дисципліни у студентів повинні бути сформовані наступні знання і вміння:

- проводити маркетингові дослідження арт-ринку;

- оцінювати попит і тенденції на арт-ринку;

- ефективно комунікувати із замовниками;

конкретизувати вимоги замовника та оцінювати можливості їх задоволення;

організовувати виставкові, презентаційні та інші заходи з урахуванням специфіки експонатів, приміщень, цільової аудиторії тощо.

Основні теми: Маркетингові дослідження і тренди арт-ринку. Характеристики і поведінка споживачів арт-продукту. Реклама і PR як елементи маркетингової політики арт-бізнесу. Менеджмент арт-проектів. Управління фінансами та інвестиціями в арт-сфері. Реклама і просування арт-продукту. Ефективність менеджменту і маркетингу в декоративно-прикладному мистецтві.

В5. Інтелектуальна власність

90 / 3

Мета курсу «Інтелектуальна власність» – надати можливість одержати знання під час вивчення авторського та суміжного права, а також патентного права в сфері інтелектуальної власності;

Завдання курсу: ознайомити студентів з основними характеристиками об'єктів, які відносяться до

інтелектуальної власності; навчити студентів користуватися нормативно-правовими актами, які регулюють питання у сфері інтелектуальної власності; розкрити студентам роль інтелектуальної власності в економічному і культурному розвитку нашого суспільства; навчити студентів реалізовувати свої права в процесі набуття, реалізації та захисту прав інтелектуальної власності.

В процесі вивчення дисципліни студенти мають опанувати наступні *кваліфікаційні компетенції*:

- сформуувати сучасне наукове розуміння сутності інтелектуальної власності, методологічних зв'язків та закономірностей розвитку; усвідомити значення авторського права і суміжних прав; оволодіти практичними навичками, щодо правового регулювання патентного права;
- освоїти фундаментальні знання щодо правової охорони об'єктів інтелектуальної власності та їх захисту в Україні та світі
- здійснювати комплексний аналіз інтелектуальної власності.

У результаті вивчення дисципліни студенту необхідно *знати*:

- основні поняття і категорії у сфері правового регулювання інтелектуальної власності;
- основні нормативні правові акти у сфері правового регулювання інтелектуальної власності;
- роль і значення результатів інтелектуальної діяльності і засобів індивідуалізації в сучасному суспільстві, особливості використання інтелектуальної власності у цивільному обігу і порядок введення об'єктів інтелектуальної власності дизайнера в господарський обіг;
- основні інститути права інтелектуальної власності: авторське та суміжні права; патентне право; право на селекційні досягнення; право на секрет виробництва (ноу-хау); право на засоби індивідуалізації товарів, робіт, послуг; право на використання результатів інтелектуальної діяльності в проектній діяльності дизайнера;
- законодавство про захист прав на результати інтелектуальної діяльності та засоби індивідуалізації;
- основні способи використання інтелектуальної діяльності як додаткового джерела фінансових ресурсів дизайнера;
- види відповідальності за порушення прав на результати інтелектуальної діяльності та засоби індивідуалізації.

Вміти:

- оперувати поняттями і категоріями права на результати інтелектуальної діяльності та засоби індивідуалізації;
- аналізувати, тлумачити і правильно застосовувати норми, що регулюють правовідносини у сфері охоронюваних результатів інтелектуальної діяльності і засобів індивідуалізації;
- аналізувати юридичні факти, що вимагають захисту прав на результати інтелектуальної діяльності дизайнера і засобів його індивідуалізації;
- застосовувати правові акти та документи у сфері захисту результатів інтелектуальної діяльності і засобів індивідуалізації дизайнера;
- встановлювати наявність правопорушення у сфері охоронюваних результатів інтелектуальної діяльності і засобів індивідуалізації;
- визначати загальні підстави притягнення до цивільно-правової, адміністративної та кримінальної відповідальності за порушення законодавства про інтелектуальну власність.

Основні теми: Загальна характеристика законодавства в сфері права інтелектуальної власності. Авторське право та його зміст. Об'єкти та суб'єкти авторського права. Суміжні права. Колективне управління майновими правами авторів. Захист авторського права і суміжних прав. Право промислової власності. Право інтелектуальної власності на винахід, корисну модель, промисловий зразок. Право інтелектуальної власності на комерційне найменування та торговельну марку. Договори у сфері розпорядження майновими правами інтелектуальної власності. Міжнародно-правова охорона інтелектуальної власності.

2 ЦИКЛ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ

2.1 ОBOB'ЯЗKOBA ЧACТИHA

2.1.1 ДИСЦИПЛІНИ ПРОФЕСІЙНОЇ ТА ПРАКТИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ

Назва дисципліни	Мін. кільк. навч. год./кред. ECTS
04. Рисунок спеціальний	270 / 9

Метою викладання дисципліни «Рисунок спеціальний» є розвиток творчого підходу до створення художнього образу засобами рисунка спеціального, набуття необхідних практичних

навичок для вирішення композиційної цілісності зображення, вивчення способів відтворення форми, її площинно-конструктивних закономірностей, практичне засвоєння різних графічних технік, розвиток конструктивно-аналітичного мислення, зосередження на суттєвому, головному.

Завдання курсу: вивчення способів та методів відтворення форми зображуваних об'єктів, набуття таких знань, умінь та навичок:

- засвоєння основних графічних технік;
- побудова зображуваного об'єкта за допомогою різних систем перспективи;
- визначення пропорційних співвідношень між об'єктами та їх частинами;
- розуміння пластики руху складної форми;
- розвиток конструктивно-аналітичного мислення;
- розуміння композиційних закономірностей в роботі.

У результаті вивчення навчальної дисципліни студент повинен **знати:**

- спеціальні терміни з дисципліни «Рисунок спеціальний»;
- основні засоби відтворення зображення в рисунку;
- прийоми застосування закону лінійної перспективи;
- принципи відтворення лаконічної сутності зображення, його пропорційні і динамічні особливості;
- конструктивно-структурні принципи зображення фігури людини;
- принципи створення композиційної рівноваги зображення;
- принципи схематизації та узагальнення складних форм;
- принципи відтворення основної характеристики образу.

Вміти:

- визначати візуальні розміри і пропорції предметів з урахуванням перспективних деформацій;
- використовувати закони різних систем перспективи;
- відтворювати зображення ефекту драпірування за допомогою використання різних фактур;
- відтворювати цілісність зображення на завершальній стадії рисунка;
- дотримуватися послідовності в роботі над зображенням;
- засвоїти графічний аналіз зображення складних форм на основі визначення конструктивних ліній і площин;
- створювати цілісний образ шляхом точного і лаконічного виявлення основної характеристики моделі;
- вдосконалювати професійну майстерність виконання малюнка.

Основні теми: Рисунок оголеної фігури людини в складному русі на аркуші великого формату. Вивчення пропорційних співвідношень деталей фігури у складному русі, її конструктивних та анатомічних особливостей. Вивчення тональних співвідношень та закономірностей світлотіні фігури моделі. Вивчення закономірностей моделювання деталей фігури, характерних ознак голови, кінцівок моделі з врахуванням вікових та статевих відмінностей фігури людини. Передача просторових співвідношень та узагальнення роботи – підпорядкування деталей цілому. Рисунок фігури одягненої людини у складному ракурсі, її конструктивних та анатомічних особливостей. Детальне опрацювання рисунку одягненої моделі в складному ракурсі – голови, кінцівок, драпіровок тканини. Вивчення та зображення конструктивних та анатомічних особливостей голови і рук людини. Передача особливостей характеру та психологічного стану людини. Портрет людини. Вивчення тональних співвідношень та закономірностей світлотіні деталей портрета. Стилзація одягненої людини у складному ракурсі за допомогою різних графічних технік. Стилзація одягненої людини в інтер'єрі за допомогою різних графічних технік..

05. Робота в матеріалі

360 /12

Мета курсу: «Робота в матеріалі» – вивчення та опанування технологій виконання в матеріалі твору (виробу) декоративно-прикладного мистецтва. Визначення алгоритму виконання твору з дотриманням послідовних етапів роботи в технологічному ланцюзі його виготовлення.

Завдання дисципліни:

- знати специфіку різних технік і технологій декоративно-прикладного мистецтва;
- володіти основними техніками і технологіями, які застосовують у ДПМ;
- застосувати найоптимальніші художньо-зображальні засоби для втілення творчого задуму (колір, фактуру, текстуру, комбінацію технологічних прийомів);
- знати властивості матеріалів і вміти їх вдало застосовувати для створення виразного художнього образу;

- вміти використовувати необхідні матеріали та інструменти для передачі виразності творчої роботи;
- знати специфіку різних мистецьких технік та розуміти особливості їхньої взаємодії з іншими техніками ДПМ та архітектурним середовищем.

У результаті вивчення дисципліни студенти повинні оволодіти такими компетенціями:

- вміти втілювати творчий задум у матеріалі;
- вміти проводити аналіз об'ємно-просторової структури архітектурного середовища, де планується виконання роботи;
- вміти враховувати фактори психологічного та емоційного впливу на глядача;
- вміти ефективно використовувати знання, набуті у процесі теоретичної та практичної підготовки.

Основні теми: Техніки і технології різних видів декоративно-прикладного мистецтва. Виконання копії у різних техніках ДПМ. Створення однофігурної композиції в національному вбранні в обраному матеріалі і техніці ДПМ. Створення декоративної багатофігурної композиції в обраному матеріалі і техніці ДПМ.

06. Проектування (за фахом)

360 / 12

Мета курсу «Проектування (за фахом)» полягає у всебічному розвитку творчої особистості студента через поглиблене засвоєння ним методів і художніх прийомів побудови композиції, удосконаленні проектно-творчої майстерності, практичних навичок і умінь, спрямованих на процес комплексного проектування творів різного призначення й у різних матеріалах, зокрема для опорядження сучасних інтер'єрів, які згруповані в цілісні ансамблі і поєднані між собою єдиною смисловою та художньою ідеєю (у відповідності до спеціалізації).

Завдання курсу спрямовані на:

- формування професійно підготовлених магістрів декоративно-прикладного мистецтва з поглибленими знаннями принципів і законів комплексного проектування декоративно-площинних і об'ємно-просторових композицій різного призначення, зокрема інтер'єрного, орієнтуючись на кращі зразки українського та світового декоративного мистецтва (у відповідності до спеціалізації);
- оволодіння практичними навичками створення творчого проекту;
- виконання проектних завдань, які спрямовані на фахову адаптацію мислення, формування навичок генерування креативних, евристичних ідей.

В результаті вивчення дисципліни студенти повинні володіти такими компетенціями:

- специфічними особливості образотворчого та декоративно-прикладного мистецтва як виду проектно-творчої діяльності;
- традиційними і сучасними технологіями для створення творів образотворчого та декоративно-прикладного мистецтва;
- виконувати пошукові ескізи начерки, спрямовані на формування найбільш виразного та естетичного вирішення об'єктів ДПМ;
- створювати твори образотворчого та декоративно-прикладного мистецтва в будь-якому стилі;
- використовувати комп'ютерні технології для полегшення проектування у просторі.

Основні теми: Комплексне проектування творів (виробів) декоративно-прикладного мистецтва різного призначення та у різних матеріалах (у відповідності до спеціалізації). Вивчення методології проектування об'єктів декоративно-прикладного мистецтва (у відповідності до спеціалізації).

07. Поглиблена (вузька) спеціалізація

360 / 12

Мета курсу «Поглиблена (вузька) спеціалізація» – поглиблене вивчення магістрами сучасних тенденцій розвитку декоративно-прикладного мистецтва та практичне опанування новітніх технологій виготовлення та опорядження творів (виробів) декоративно-прикладного мистецтва.

Завдання курсу: вивчення сучасних тенденцій проектування, основних принципів стильового узгодження всіх елементів, виявлення зв'язків між різними елементами об'єкту декоративно-прикладного мистецтва (у відповідності до спеціалізації); формування у магістрів креативного мислення та творчого використання сучасних досягнень у технології та пластично-стильовому вирішенню творів (виробів) декоративно-прикладного мистецтва (у відповідності до спеціалізації).

Основні теми: Використовуючи наявні сучасні технологічні прийоми, створення виробів декоративно-прикладного мистецтва (у відповідності до спеціалізації). Вивчення методології створення виробів декоративно-прикладного мистецтва (у відповідності до спеціалізації).

2.1.2 ПРАКТИЧНА ПІДГОТОВКА	
Назва дисципліни	Мін. кільк. навч. год./ кред. ECTS
08. Практика переддипломна	120 / 4
<p>Мета практики: ознайомлення студентів з основними методами та прийомами підготовки творів декоративно-прикладного мистецтва, закріплення та поглиблення теоретичних знань та практичних навичок, які були отримані у процесі навчання, формування професійної майстерності обраної спеціальності, оволодіння сучасними методами і формами організації творчої діяльності на базі арт-центрів, галерей, майстерень та інших виробництв відповідних профілів.</p> <p>Завдання практики: закріплення та поглиблення теоретичних знань студентів з фахових дисциплін та отримання навичок їх практичного застосування; створення умов для практичного використання універсальних знань в проектній діяльності; вивчення специфіки роботи художника декоративно-прикладного мистецтва та проектування художніх виробів; опанування інструментарію практичних навичок виготовлення творів декоративно-прикладного мистецтва; оцінка фахової спроможності до професійної діяльності; адаптація студентів до реальних умов роботи та залучення його до організації арт-проектів; формування навичок майстра декоративно-прикладного мистецтва широкого профілю; забезпечення фахової самореалізації та успіху в подальшій професійній кар'єрі.</p> <p>Зміст практики. Організаційно-методична підготовка практиканта. Ознайомлення зі структурними підрозділами та специфікою роботи художньо-творчого напрямку. Вивчення питань організації проектної роботи та роботи в матеріалі. Закріплення здобутих знань про процеси і технології виконання творчих завдань. Опанування методологією і практикою виготовлення творів декоративно-прикладного мистецтва у реальних умовах майстерень, салонів, ательє тощо. Розробка арт-проекту. Збір матеріалу для дипломного проектування.</p>	
09. Практика науково-дослідницька	90 / 3
<p>Мета практики: залучити магістрів-практикантів до самостійної організації наукового процесу та сприяти розвитку їхніх практичних умінь організовувати наукові дослідження професійного спрямування; удосконалення культури професійної діяльності та формування фахових компетенцій у процесі науково-дослідної роботи на практиці.</p> <p>Завдання практики: розвивати науково-дослідні вміння застосовувати методи наукового аналізу у професійній площині; підготовка магістрів до здійснення наукового дослідження та аналізу; вивчення специфіки наукового пізнання.</p> <p>Зміст практики. Організаційно-методична підготовка практиканта. Проведення наукового дослідження за вибраною темою з циклу професійної та практичної підготовки та аналіз проведеного наукового дослідження іншими магістрантами та викладачами. Розробка наукової дизайн-концепції. Написання наукових статей за темою дослідження.</p>	
10. Дипломне проектування	450 / 15
<p>Мета: закріплення отриманих теоретичних знань та розвиток практичних навичок при проектуванні та виготовленні твору декоративно-прикладного мистецтва.</p> <p>Завдання: обґрунтування актуальності обраної теми; встановлення мети дослідження; визначення задач, які треба вирішити в ході дослідження; визначення об'єкта, предмета і меж дослідження; вибір методів дослідження; отримання та апробація результатів; впровадження результатів дослідження в практику експериментального проектування; формулювання висновків, теоретичних і практичних результатів.</p> <p>Порядок і техніка виконання магістерської роботи: вибір теми; складання плану; підбір і вивчення наукових джерел; аналіз і відбір матеріалу, який відповідає завданням наукової роботи; написання тексту, компонування ілюстрацій; оформлення тексту, ілюстрацій і таблиць; Виготовлення практичної творчої частини магістерської роботи в матеріалі.</p>	

2.2 ВИБІРКОВА ЧАСТИНА

2.2.1 ЦИКЛ ДИСЦИПЛІН ПРОФЕСІЙНОЇ ТА ПРАКТИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ

Назва дисципліни	Мін. кільк. навч. год./кред. ECTS
В6. Живопис спеціальний	360 / 12

Мета курсу «Живопис спеціальний» передбачає засвоєння прийомів формотворення за допомогою кольору, тонових контрастів і нюансів, вирішення складних просторових і колористичних завдань у процесі роботи з основними живописними техніками, оволодіння універсальною та зрозумілою мовою в образотворчому мистецтві, завдяки якій в подальшому можливі новаторські пошуки.

Завдання курсу:

- розвиток у студентів творчого підходу до створення художнього образу засобами живопису спеціального, формування таких знань, умінь та навичок:
- засвоєння основних живописних технік;
- формування практичних навичок для вирішення композиційної цілісності зображення;
- вивчення способів відтворення складних форм та різних за матеріальністю предметів за допомогою різних живописних технік;
- використання тепло-холодних властивостей кольору при створенні цілісного повітряно-просторового середовища з гармонійно організованим колоритом;
- розуміння живописно-пластичної структури зображення;
- набуття навичок живописного аналізу і подальший розвиток художнього досвіду;
- розвиток культури живопису;
- вміння стилізувати форму за допомогою декоративної інтерпретації.

У результаті вивчення навчальної дисципліни студент повинен **знати:**

- визначення спеціальних термінів з дисципліни;
- основні засоби відтворення зображення в живопису;
- принципи застосування закону повітряної перспективи та впливу оточуючого простору на колір предметів;
- принципи відтворення лаконічної сутності зображення, його, пропорційні і живописні особливості;
- принципи відтворення фактури різних предметів за допомогою відповідної живописної техніки;
- принципи створення композиційної рівноваги зображення за допомогою кольорових контрастів і нюансів;
- принципи схематизації і узагальнення складних форм за допомогою кольорової плями;
- принципи відтворення основної характеристики образу за допомогою кольору, фактури, декоративних принципів тощо.

Вміти:

- визначати основні і додаткові кольори, їх залежність і взаємовплив як засіб для відтворення кольорової характеристики предметів;
- використовувати закон повітряної перспективи;
- відтворювати вплив кольору на сприйняття простору;
- відтворювати цілісність зображення на завершальній стадії роботи;
- дотримуватись послідовності в роботі над зображенням;
- усвідомити логіку формотворення за допомогою світлотіні, кольору та його тепло-холодних властивостей;
- гармонізувати кольорові і тонові відношення різних об'єктів в єдиному кольоровому просторі;
- створювати цілісний образ, розкривати основну сутність моделі за допомогою живописної плями;
- оволодіти технічною свободою і розкутістю виконання за умовою міцної живописно-конструктивної побудови;
- оволодіти принципами стилізації образу за допомогою законів декоративної інтерпретації.

Основні теми: Основні завдання навчального курсу «Спеціальний живопис». Значення живопису у творчій практиці художника декоративно-прикладного мистецтва. Живопис оголеної фігури у складному повороті. Особливості зображення фігури у складному повороті. Живопис оголеної фігури людини зі спини. Особливості зображення фігури зі спини. Приклади творів великих майстрів: Енгра, Веласкеза, Репіна. Копія роботи визначного майстра. Фігуратив. Етюди одягнених

Декоративна стилізація одягненої людини у складному ракурсі за допомогою різних технік живопису. Декоративна стилізація одягненої людини в інтер'єрі за допомогою різних технік живопису.

В12. Скульптура(за фахом)

360 / 12

Мета курсу «Скульптура(за фахом)»—поглибити знання студентів про характерні особливості мистецтва скульптури, набути практичних навичок виконання скульптурних творів.

Завдання курсу:

- виконувати на площині та в об'ємі з натури, по пам'яті та за уявою скульптурні композиції; спираючись на знання з пластичної анатомії, уміти конструктивно вірно побудувати форму та виразно промодельювати її;
- використовуючи знання виражальних засобів скульптурної композиції виконати самостійну роботу в різних видах та жанрах скульптури;
- аналізувати твори митців, уміти розкривати особливості їх пластичної мови.

У результаті вивчення навчальної дисципліни студент повинен **знати:**

- визначення, основні поняття, види скульптури;
- основні закономірності побудови об'ємного зображення в просторі;
- значення скульптурних творів у міському середовищі;
- зміст термінів та понять: кругла скульптура, рельєф, барельєф, горельєф, дрібна пластика.

Вміти:

- розрізняти головні – великі і дрібні об'єми, їх залежність і взаємовплив як засіб для відтворення просторового зображення предметів;
- відтворювати цілісність зображення на завершальній стадії роботи;
- дотримуватись послідовності в роботі над зображенням;
- усвідомлювати логіку формотворення;
- гармонізувати співвідношення різних об'ємів в єдиному просторі;
- створювати цілісний образ, розкривати основну сутність моделі за допомогою скульптурних засобів виразності;
- володіти технічною свободою і розкутістю виконання за умовою міцної конструктивної побудови;
- вдосконалювати навички скульптурної майстерності.

Основні теми: створення скульптурної фігури людини; канонізованої фігури людини (жіночої); канонізованої фігури людини ракурсі (чоловічої); стилізованої чоловічої фігури засобами декоративної пластики.

Робота над цими завданнями передбачає такі етапи:

- структуру формоутворення;
- взаємозв'язок основних об'ємів та деталей моделі.

Гарант освітньої програми,
завідувач кафедри монументально-
декоративного мистецтва,
доктор педагогічних наук, доцент

А. А. Руденченко

Декан факультету декоративно-
прикладного мистецтва,
кандидат мистецтвознавства, доцент

О. А. Осадча